

1. А між людом були й неправдиві пророки, як і будуть між вас учителі неправдиві, що впровадять згубні єресі, відречуться від Владики, що викупив їх, і стягнуть на себе самі скору погибіль.
  
2. І багато-хто підуть за пожадливістю їхньою, а через них дорога правдива зневажиться.
  
3. І в зажерливості вони будуть ловити вас словами облесними. Суд на них віддавна не бариться, а їхня загибіль не дримає!
  
4. Бо як Бог Анголів, що згрішили, не помилував був, а в кайданах темряви вкинув до аду, і передав зберігати на суд;
  
5. і Він не помилував першого світу, а зберіг самовосьмого Ноя, проповідника праведности, і навів потопа на світ безбожних;
  
6. і міста Содом і Гоморру спопелив, засудивши на знищення, і дав приклада для майбутніх безбожників,
  
7. а врятував праведного Лота, змученого поведженням розпусних людей,
  
8. бо цей праведник, живши між ними, день-у-день мучив свою праведну душу, бачачи й чуючи вчинки безбожні,
  
9. то вміє Господь рятувати побожних від спокуси, а неправедних берегти на день суду для кари,

10. а надто тих, хто ходить за нечистими пожадливостями тіла та погорджує владою; зухвалі свавільці, що не бояться зневажати слави,

11. хоч Анголи, будши міццю та силою більші за них, не несуть до Господа зневажливого суду на них.

12. Вони, немов звірина нерозумна, зроджена природою на зловлення та загибель, зневажають те, чого не розуміють, і в тлінні своїм будуть знищені,

13. і приймуть за плату за лихі вчинки. Вони повсякденну розпусту вважають за розкіш; самі бруд та неслава, вони насолоджуються своїми оманами, бенкетуючи з вами.

14. Їхні очі наповнені перелюбом та гріхом безупинним; вони зваблюють душі незміцнені; вони, діти прокляття, мають серце, привчене до зажерливости.

15. Вони покинули просту дорогу та й заблудили, і пішли слідом за Валаамом Беоровим, що полюбив нагороду несправедливости,

16. але був докорений у своїм беззаконні: німа під'яремна ослиця проговорила людським голосом, та й безум пророка спинила.

17. Вони джерела безводні, хмари, бурею гнані; для них приготований морок темряви!

18. Бо, висловлюючи марне базікання, вони зваблюють пожадливістю тіла й розпустою тих, хто ледве втік від тих, хто живе в розпусті.

19. Вони волю обіцяють їм, самі будши рабами тління. Бо хто ким переможений, той тому й раб.

20. Бо коли хто втече від нечистоти світу через пізнання Господа й Спасителя Ісуса Христа, а потому знов заплутуються ними та перемагаються, то останнє буває для них гірше першого.

21. Бо краще було б не пізнати їм дороги праведности, аніж, пізнавши, вернутись назад від переданої їм святої заповіді!

22. Бо їм трапилося за правдивою приказкою: Вертається пес до своєї блювотини, та: Помита свиня йде валятися в калюжу...